
ETAP III

29.03.2025

Zadania teoretyczne

CZAS ROZWIĄZYWANIA: 8:30 – 13:30

Za poprawne wykonanie poleceń przyznawane są „marki”. Za każde zadanie sumarycznie można uzyskać odpowiednią liczbę „marek”, które następnie przeliczane są na punkty.

PUNKTACJA KOŃCOWA: KAŻDE ZADANIE PO 20 PKT. (SUMA 100 PKT.)

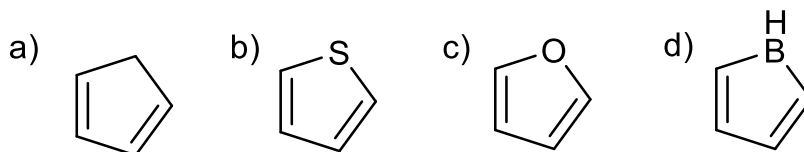
ZADANIE 1

Aromatyczność kontra reaktywność

Energia stabilizacji aromatycznej (lub energia rezonansu) to różnica pomiędzy energiami struktury ze zlokalizowanymi wiązaniami podwójnymi a struktury związku ze zdelokalizowanymi elektronami. Np. dla benzenu jest to różnica pomiędzy energią hipotetycznego układu zawierającego trzy wiązania pojedyncze C-C oraz trzy wiązania podwójne C=C, a układu ze zdelokalizowanymi elektronami i wynosi ona ok. 151 kJ/mol (dodatnia wartość oznacza stabilizację struktury ze zdelokalizowanymi elektronami).

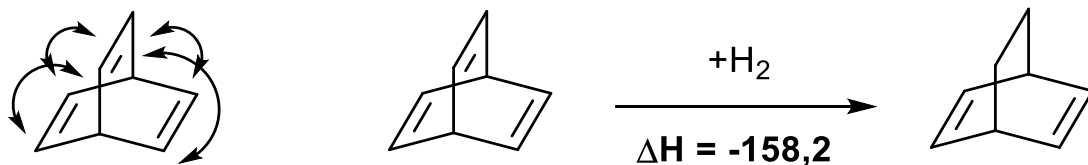
Polecenia:

a. (8 m.) Poniżej przedstawiono cztery związki chemiczne oraz cztery wartości energii rezonansu. Przyporządkuj wartości energii rezonansu do odpowiednich związków chemicznych. Dla każdego związku uzasadnij swoje przyporządkowanie na podstawie jego właściwości albo różnic z innym związkiem z tej listy.

Wartości energii rezonansu: 1) 51,5 kJ/mol; 2) 65,3 kJ/mol; 3) -100,4 kJ/mol; 4) 0,0 kJ/mol.

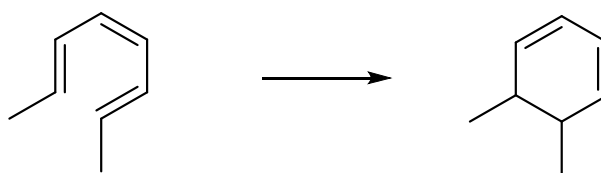
Jednym z efektów stabilizacji aromatycznej benzenu jest stosunkowo wysoka wartość entalpii wyczerpującego/całkowitego uwodornienia benzenu ($-207,9$ kJ/mol) względem na przykład wartości entalpii uwodornienia cykloheksenu ($-120,1$ kJ/mol). W 1957 roku naukowcy zasugerowali, że bicyklo[2.2.2]okta-2,5,7-trien może mieć bardzo wysoką energię rezonansu w związku z przestrzennym nakładaniem się jego orbitali p jak na rysunku poniżej:

Znaleziona w późniejszych latach eksperymentalna wartość entalpii uwodornienia tego związku do bicyklo[2.2.2]okta-2,5-dieniu wynosi $-158,2$ kJ/mol.

- b.** (2 m.) Na podstawie tych danych odpowiedz na pytanie, czy struktura bicyklo[2.2.2]okta-2,5,7-trieniu jest stabilizowana czy destabilizowana przez sprzężenie pomiędzy wszystkimi jego elektronami p i czy w związku z tym można uznać, że 6 elektronów p jest zdelokalizowane na cały układ, czy raczej jest to związek zawierający trzy izolowane wiązania podwójne?

Podczas ogrzewania (2E,4Z,6E)-okta-2,4,6-trieniu powstaje cis-5,6-dimetylocykloheksan-1,3-dien w reakcji:

- c.** (10 m.) Dla substratu tej reakcji przygotuj schematyczne rysunki sześciu orbitali molekularnych o najniższych energiach powstałych z orbitali typu p wraz z obsadzeniem ich elektronami. Podpisz orbitale HOMO oraz LUMO.
- d.** (1 m.) Narysuj wzór produktu uwzględniając stereochemię.
- e.** (4 m.) Na podstawie schematów orbitali zaproponuj, czy prawidłowym mechanizmem tej reakcji jest obrót konrotacyjny czy dysrotacyjny. Odpowiedź krótko uzasadnij
- f.** (6 m.) Podaj z jakiego substratu należy wyjść, aby w analogicznej reakcji zsyntetyzować trans-5,6-dimetylocykloheksan-1,3-dien, zakładając taki sam mechanizm reakcji. Podaj nazwę tego substratu, narysuj jego schemat i krótko uzasadnij odpowiedź.

ZADANIE 2

Związki cyrkonu

Cyrkon pozyskuje się przede wszystkim z krzemianu $ZrSiO_4$, który domieszkowany jest krzemianem innego metalu **Me**. W wyniku reakcji 1,000 g mieszaniny krzemianu $ZrSiO_4$ z krzemianem $MeSiO_4$ otrzymuje się mieszaninę (0,6753 g) tlenków, których stosunek mas molowych $\frac{M_{(ZrO_2)}}{M_{(MeO_2)}} = 0,5854$. W dalszym etapie, tlenek cyrkonu w reakcji z CCl_4 w temperaturze 770 K przeprowadza się w chlorki, które następnie redukuje się magnezem w temperaturze 1420 K do metalicznego cyrkonu. Cyrkon rozтворя się w wodzie królewskiej i kwasie fluorowodorowym. Podstawowym związkiem cyrkonu jest $ZrCl_4$, który jest prekursorem wielu kompleksów. Do najbardziej znanych i komercyjnie dostępnych kompleksów cyrkonu zaliczamy $Zr(L)_2Cl_2$, który zawiera **ligand L** zbudowany z węgla i wodoru. Z rozkładu 1,000 g kompleksu otrzymano CO_2 i H_2O , których stosunek objętości $\frac{V_{(CO_2)}}{V_{(H_2O)}} = 2$, natomiast chlorki z tej samej próbki wytrącono poprzez dodanie roztworu $AgNO_3$, co dało 980,8 mg osadu. W widmie ^1H i ^{13}C NMR zarejestrowanym dla $Zr(L)_2Cl_2$ obserwujemy w obu przypadkach tylko jeden singlet.

Polecenia:

- a. (2 m.) Na podstawie odpowiednich obliczeń ustal metal **Me**, który stanowi domieszkę krzemianu cyrkonu.
- b. (4 m.) Na podstawie odpowiednich obliczeń określ zawartość procentową krzemianu cyrkonu w mieszaninie.
- c. (2 m.) Zapisz w formie cząsteczkowej równanie reakcji roztwarzania cyrkonu w wodzie królewskiej.
- d. (6 m.) Na podstawie odpowiednich obliczeń zidentyfikuj **ligand L** oraz zaproponuj jego strukturę.

Po dodaniu do $ZrCl_4$ (2,00 g), $LiBH_4$ (0,75 g) i 40 ml eteru dietylowego, mieszaninę intensywnie mieszano w temperaturze pokojowej przez 10 minut. Po reakcji lotny **produkt przejściowy A** oddestylowano pod zmniejszonym ciśnieniem, stosując odbieralnik schłodzony do temperatury $-196\text{ }^\circ\text{C}$. Otrzymany destylat ogrzano do temperatury $-78\text{ }^\circ\text{C}$ i dodano trimetylofosfinę (2,6 ml, $d = 0,872\text{ g/ml}$), następnie całość mieszano w tych warunkach przez 1 godzinę. Z otrzymanej mieszaniny wydzielono **produkt uboczny B** przez sublimację, natomiast pozostałość poddano ekstrakcji pentanem w temperaturze $0\text{ }^\circ\text{C}$. Otrzymane ekstrakty zatężono i schłodzono do temperatury $-20\text{ }^\circ\text{C}$, co umożliwiło wydzielenie **głównego produktu reakcji C** w ilości 0,580 g. Analiza elementarna **produktu przejściowego A** wykazała następujący skład: Zr – 60,58%_{mas.}, B – 28,71%_{mas.}, H – 10,71%_{mas.}

W widmie ^1H NMR zarejestrowanym dla roztworu **A** (w temperaturze $0\text{ }^\circ\text{C}$) obserwujemy kwartet o jednakowej intensywności wszystkich linii. W widmie ^{11}B NMR zarejestrowanym w tych samych warunkach obserwujemy kwintet o stosunku intensywności 1:4:6:4:1. Natomiast w widmie ^{11}B NMR zarejestrowanym w $-60\text{ }^\circ\text{C}$ zamiast kwintetu zaobserwowano dwa sygnały, kwartet (1:3:3:1) i dublet, wyraźnie różniące się stałą sprzężenia. Zaobserwowane różnice w widmach NMR w różnych warunkach jednoznacznie potwierdziły badania rentgenostrukturalne prowadzone w temperaturze $-160\text{ }^\circ\text{C}$,

które wykazały obecność w związku **A** mostkowych wiązań –H– i terminalnych wiązań –H przy ich stosunku 3:1.

Analiza elementarna **produktu ubocznego B** wykazała następujący skład: C – 40,08%_{mas.}, P – 34,45%_{mas.}, H – 13,45%_{mas.}, B – 12,02%_{mas.}. Natomiast w widmie $^{31}\text{P}\{\text{H}\}$ NMR z odsprzęgnięciem protonów zarejestrowanym dla roztworu **B** obserwujemy jeden kwartet (1:1:1:1).

Dla produktu głównego C analiza elementarna wykazała następujący skład: Zr – 44,30%_{mas.}, C – 17,50%_{mas.}, P – 15,04%_{mas.}, B – 13,12%_{mas.}, H – 10,04%_{mas.}. W widmie ^1H NMR zarejestrowanym (w 0 °C) dla roztworu produktu **C** obserwujemy cztery multiplety: (1) przy 3,96 ppm triplet (1:2:1) o stałej sprzężenia $J = 14,0$ Hz, (2) i (3) odpowiednio przy 1,87 i 1,05 ppm dwa kwartety o jednakowym stosunku intensywności (1:1:1:1), (4) przy 1,00 ppm triplet o stosunku intensywności 1:2:1 i stałej sprzężenia $J = 3,0$ Hz. Stosunek intensywności tych sygnałów $I_1:I_2:I_3:I_4 = 3 : 8 : 12 : 18$. W widmie ^{11}B NMR (w 0 °C) obserwujemy dwa kwintety przy -12,5 i -9,8 ppm o stosunku intensywności 1:4:6:4:1, natomiast na widmie $^{11}\text{B}\{\text{H}\}$ NMR z odsprzęgnięciem od protonów (w 0 °C), obserwujemy dwa singlety przy tych samych przesunięciach, stosunek całek tych sygnałów wynosił 3/2. W widmie $^{31}\text{P}\{\text{H}\}$ NMR z odsprzęgnięciem od protonów (w 0 °C) obserwujemy singlet przy -21,2 ppm.

Uwaga! W opisie danych NMR nie uwzględniono ewentualnych sygnałów wynikających ze sprzężeń z izotopem ^{10}B (19,6%, $I = 3$) i ^{13}C (1,1%, $I = 1/2$).

Polecenia:

- e. (3 m.) Na podstawie odpowiednich obliczeń ustal wzór sumaryczny produktu pośredniego **A**.
- f. (4 m.) Zaproponuj strukturę (z uwzględnieniem wiązań mostkowych i terminalnych) produktu pośredniego **A**. Wyjaśnij różnice pomiędzy wynikami badań spektroskopowych (NMR) prowadzonych dla roztworu w różnych temperaturach i badań rentgenostrukturalnych w ciele stałym.
- g. (5 m.) Na podstawie odpowiednich obliczeń ustal wzór sumaryczny i zaproponuj strukturę produktu ubocznego **B**.
- h. (8 m.) Na podstawie odpowiednich obliczeń oraz wcześniejszej analizy produktu pośredniego **A**, ustal wzór sumaryczny i zaproponuj strukturę (z uwzględnieniem wiązań mostkowych i terminalnych) produktu **C**.
- i. (2 m.) Na dowolnym przykładzie omów wiązania mostkowe –H– występujące w produkcie pośrednim **A** i produkcie **C**.
- j. (4 m.) Zapisz równania reakcji prowadzące kolejno do produktu pośredniego **A** i mieszaniny produktów **B** i **C**. Oblicz wydajność reakcji otrzymywania produktu **C**.

W obliczeniach przyjmij podane wartości mas molowych ($\text{g}\cdot\text{mol}^{-1}$): H – 1,008; B – 10,811; C – 12,010; O – 16,000; Si – 28,085; P – 30,973; Cl – 35,453; Zr – 91,224; Ag – 107,868.

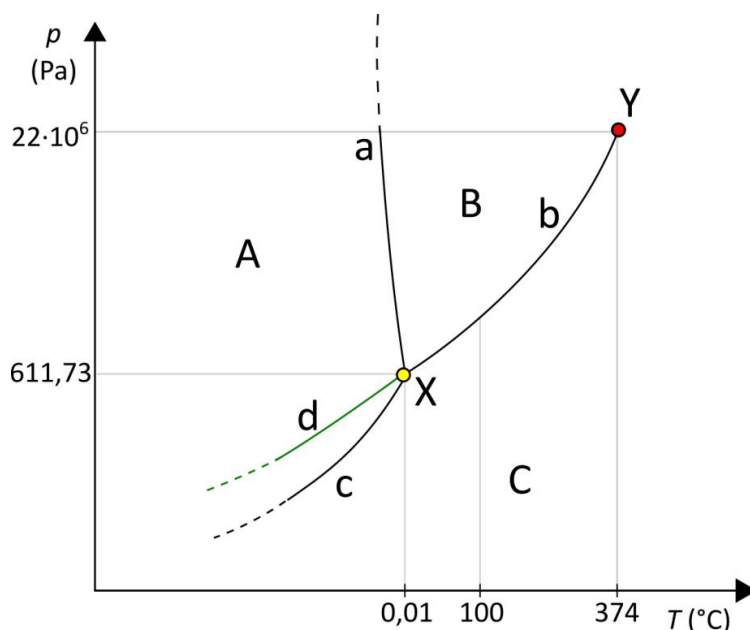
Dane spektroskopowe (NMR), izotopów, których sygnały i sprzężenia rozpatrujemy w zadaniu:

^1H (99,9%, $I = 1/2$), ^{11}B (80,4%, $I = 3/2$), ^{31}P (100%, $I = 1/2$)

ZADANIE 3

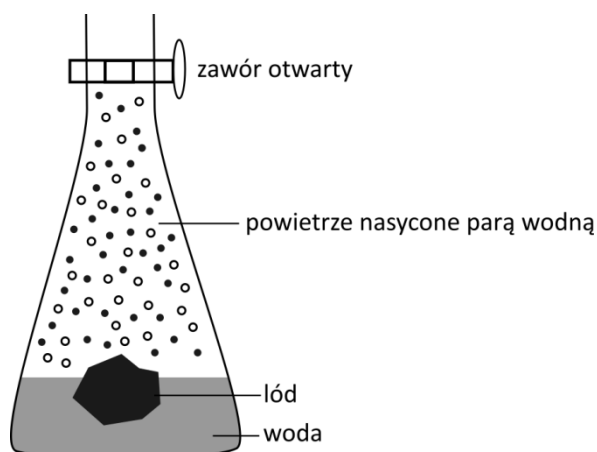
Równowagi fazowe i struktura cząsteczek

Poniższy rysunek przedstawia diagram fazowy wody:

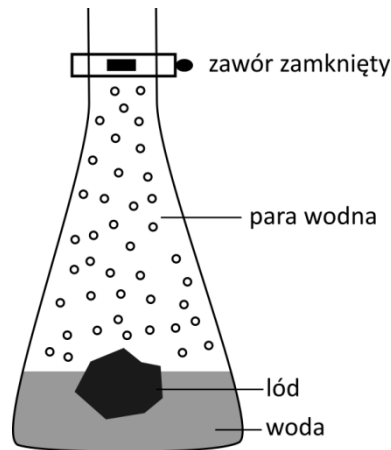
Polecenia:

- a. (9 m.) Wskaż na powyższym diagramie obszary odpowiadające poszczególnym stanom skupienia wody i wyjaśnij sens fizyczny poszczególnych odcinków krzywych, narysowanych linią ciągłą, oraz zaznaczone punkty.
- b. (4 m.) W naczyniu przedstawionym na poniższym rysunku umieszczono mieszaninę wody i lodu, pozostawiając otwarty otwór u góry, aby we wnętrzu naczynia mogło dojść do osiągnięcia stanu równowagi międzyfazowej, z utrzymaniem kontaktu z powietrzem atmosferycznym o całkowitym ciśnieniu 1013 hPa.

Podaj temperaturę takiego układu, uzasadniając odpowiedź i wskaż współrzędne tego punktu (T, p) na diagramie fazowym podanym w arkuszu odpowiedzi.

- c. (4 m.) Następnie całkowicie wypompowano z naczynia wilgotne powietrze i zamknięto zawór, pozostawiając układ do ustalenia się stanu równowagi.

Podaj jaką temperaturę osiągnie taki układ w stanie równowagowego współistnienia trzech faz H_2O . Odpowiedź uzasadnij. Wskaż położenie punktu (T, p) na diagramie fazowym podanym w arkuszu odpowiedzi.

Równowagi fazowe opisywane są tzw. regułą faz Gibbsa, która pozwala przewidywać liczbę stopni swobody (z), czyli liczbę parametrów stanu, które można zmieniać niezależnie od siebie bez naruszenia równowagowej liczby faz (f) w układzie złożonym z s niezależnych składników.

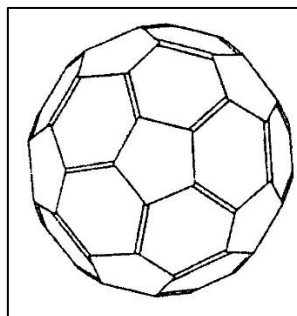
- d. (10 m.) Określ liczbę stopni swobody dla układu w stanie określonym w pkt. X, krzywymi a, b, i c oraz obszarami A, B i C. Odpowiedź uzasadnij.

Wyprowadź relację między wielkościami z , f i s , znaną jako reguła faz Gibbsa.

- e. (6 m.) Matematyczna postać reguły faz jest tożsama z twierdzeniem Eulera, dotyczącym relacji między liczbą wierzchołków (W), ścian (S) i krawędzi (K) wielościanu wypukłego.

Zapisz równanie obrazujące tę zależność na przykładzie sześcianu i wskaż analogi W , S i K z wielkościami w regule faz Gibbsa.

- f. (4 m.) Cząsteczki trwałych fulerenów C_x składają się z 12 pięciokątnych i różnej liczby sześciokątnych pierścieni węglowych. Pokazana na poniższym rysunku cząsteczka wzorze C_{60} , zawierająca 20 sześciokątnych pierścieni węglowych, jest najmniejszym fullerenem, spełniającym geometryczne twierdzenie Eulera. Wyznacz łączną liczbę wiązań (pojedynczych i podwójnych) C-C w tej cząsteczce.

g. (4 m.) Z powodu oddziaływań międzycząsteczkowych i niepomiądalnej objętości własnej cząsteczek gazu rzeczywistego, do opisu jego stanu stosuje się równanie van der Waalsa, którego współczynniki dla wody wynoszą: poprawka na ciśnienie $a = 0,5536 \text{ J m}^3/\text{mol}^2$, a poprawka na objętość własną $b = 0,03049 \times 10^{-3} \text{ m}^3/\text{mol}$. Chociaż równanie to nie opisuje dokładnie stanu krytycznego, można je wykorzystać do oszacowania jego parametrów. Na podstawie równania van der Waalsa i parametrów krytycznych (T_{kryt} , p_{kryt}) wody *wskazanych na diagramie fazowym* w treści zadania wyznacz odpowiadającą im krytyczną molową objętość gazowej wody $V_{\text{m,kryt}}$. Opisz sposób postępowania - możesz skorzystać z możliwości obliczeniowych oprogramowania udostępnionego kalkulatora Casio. Wynik podaj w dm^3 , z dokładnością do 3 cyfr znaczących.

Równowagi z udziałem wody dotyczą także krystalicznych hydratów soli metali, np. CuSO_4 występuje w postaci bezwodnej oraz hydratów o różnej stechiometrii. Próbkę bezwodnego, bezbarwnego kryształu CuSO_4 umieszczono w termostatyizowanym naczyniu o temp. $25 \text{ }^\circ\text{C}$ i stopniowo zwiększano prężność wodnej w tym układzie, otrzymując następujące wartości odpowiadające kolejnym stanom równowagi:

Współistniejące fazy	$\text{CuSO}_4/\text{CuSO}_4 \cdot \text{H}_2\text{O}$	$\text{CuSO}_4 \cdot \text{H}_2\text{O} / \text{CuSO}_4 \cdot 3\text{H}_2\text{O}$	$\text{CuSO}_4 \cdot 3\text{H}_2\text{O} / \text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$
$p_{\text{równ}}(\text{H}_2\text{O}(\text{g})) / [\text{Pa}]$	133	800	1066

h. (7 m.) Naskicuj diagram fazowy tego układu jako zależność między ciśnieniem $p(\text{H}_2\text{O})$ - w zakresie od 0 do 1200 Pa - a n - liczbą moli wody przypadającą mol CuSO_4 w fazie stałej ($n = 0 \dots 5$) i przypisz poszczególnym odcinkom wykresu odpowiednie hydraty CuSO_4 i ich równowagi.

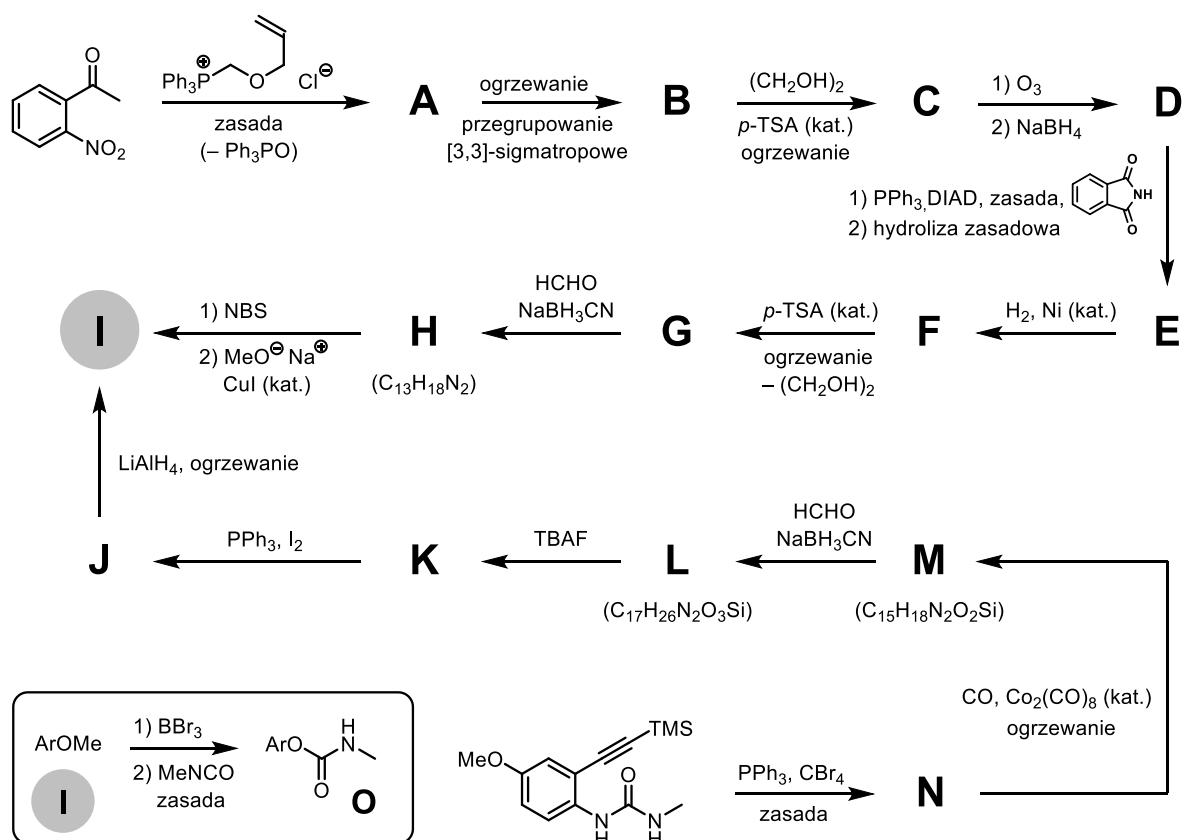
i. (4 m.) 0,01 mola $\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$ umieszczono w termostatyizowanym naczyniu o obj. $25,0 \text{ dm}^3$, z którego usunięto powietrze. Podaj jakie fazy krystalicznego siarczanu miedzi będą współistnieć po osiągnięciu stanu równowagi i jakie będzie wtedy ciśnienie pary wodnej oraz skład fazy stałej. Przyjmij, iż para wodna spełnia kryteria gazu doskonałego.

$$R = 8,314 \text{ J mol}^{-1} \text{ K}^{-1},$$

ZADANIE 4

Synteza alkaloidu karbaminianowego

Kamieniem węgielnym nowożytnej chemii organicznej była synteza mocznika dokonana przez Wöhlera w 1828 roku, a niedługo później ten sam autor w następczej reakcji z etanolem uzyskał karbaminian etylu ($C_2H_5OC=ONH_2$). Od tego czasu pochodne kwasu karbaminowego, zarówno syntetyczne, jak i pochodzenia naturalnego, znajdują liczne zastosowania. Spienione poliuretany wykorzystywane są m.in., jako tekstylia, uszczelnienia w budownictwie, wypełnienia foteli samochodowych, czy gąbki do mycia naczyń. Z kolei niskocząsteczkowe karbaminiany stosowane są jako insektycydy, farmaceutyki oraz grupy zabezpieczające w syntezie organicznej. Poniższe zadanie dotyczy dwóch ścieżek syntezy pewnego alkaloidu, który został wyizolowany z rośliny z rodziny bobowatych.

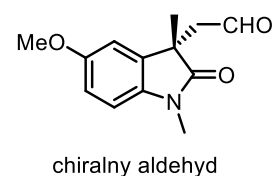

Na schemacie przedstawiono jedynie odczynniki kluczowe dla danych transformacji. Obie ścieżki syntezy prowadzą do związku **I**, który w wyniku rozszczepienia bromkiem boru, a następnie reakcji z izocyjanianem metylu prowadzi do tytułowego alkaloidu **O**, zawierającego ugrupowanie karbaminianowe (schemat w ramce).

Polecenia:

a. (28 m.) Podaj wzory obojętnych form związków **A-N**, pomijając stereochemię (R/S, E/Z, itp.).

b. (3 m.) Przedstawione na schemacie ścieżki syntezy prowadzą do produktów racemicznych. Podaj strukturę stereochemiczną naturalnie występującego alkaloidu **O**, wiedząc, że można go m.in. otrzymać z chiralnego aldehydu, przy założeniu, że skondensowane pierścienie pięcioczłonowe łączą się na sposób *cis*.

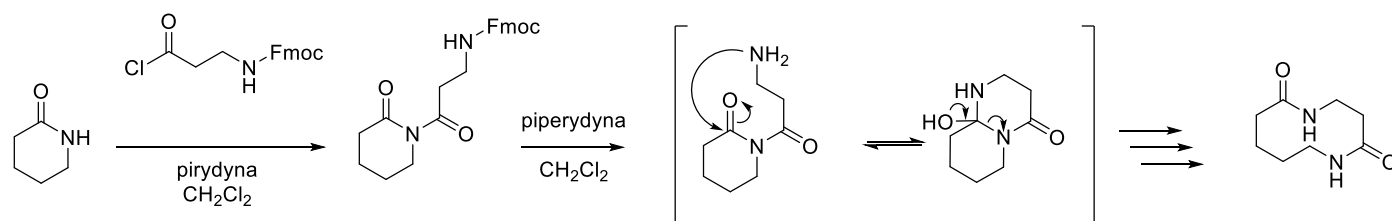
Informacje dodatkowe:

- Związki **G** i **M** są trójcykliczne,
- Masa molowa związku **N** różni się od wyjściowej pochodnej mocznika o 18 g/mol,
- Reakcje, w których wykorzystywana jest trifenylofosfina (PPh₃) pozwalają przekształcić atom tlenu w grupę dobrze opuszczającą (w reakcji substytucji nukleofilowej lub eliminacji)
- *p*-TSA = kwas *para*-toluenosulfonowy, 4-CH₃C₆H₄SO₃H (katalizator kwasowy)
- DIAD = azodikarboksylan diizopropylu, iPrO₂CN=NCO₂iPr, odczynnik pomocniczy
- NBS = *N*-bromosukcynoimid (odczynnik bromujący)
- TBAF = fluorek tetrabutylamoniowy, NBu₄F (źródło jonów fluorkowych)
- TMS = grupa trimetylosililowa, SiMe₃

ZADANIE 5

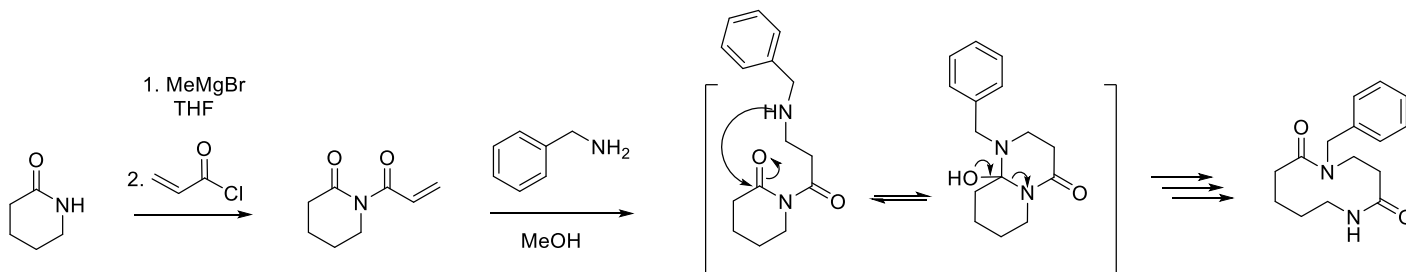
Ekspansja laktamów

Laktamy (cykliczne amidy) stanowią doskonale substraty do syntezy związków makrocyklicznych na drodze ekspansji pierścienia. Strategia ta opiera się na wprowadzeniu odpowiedniego podstawnika łańcuchowego na atom azotu laktamu a następnie zainicjowania kaskady reakcji prowadzącej do ataku nukleofilowego na węgiel karbonylowy laktamu z następczym zerwaniem wiązania węgiel-azot. Uproszczony przebieg takich reakcji na przykładzie δ -laktamu przedstawiają schematy 1 i 2. Etap prowadzący do powiększenia pierścienia może być zainicjowany na drodze „odblokowania” zamaskowanego nukleofila znajdującego się już we fragmencie łańcuchowym i następczej reakcji wewnątrzcząsteczkowej (Schemat 1).

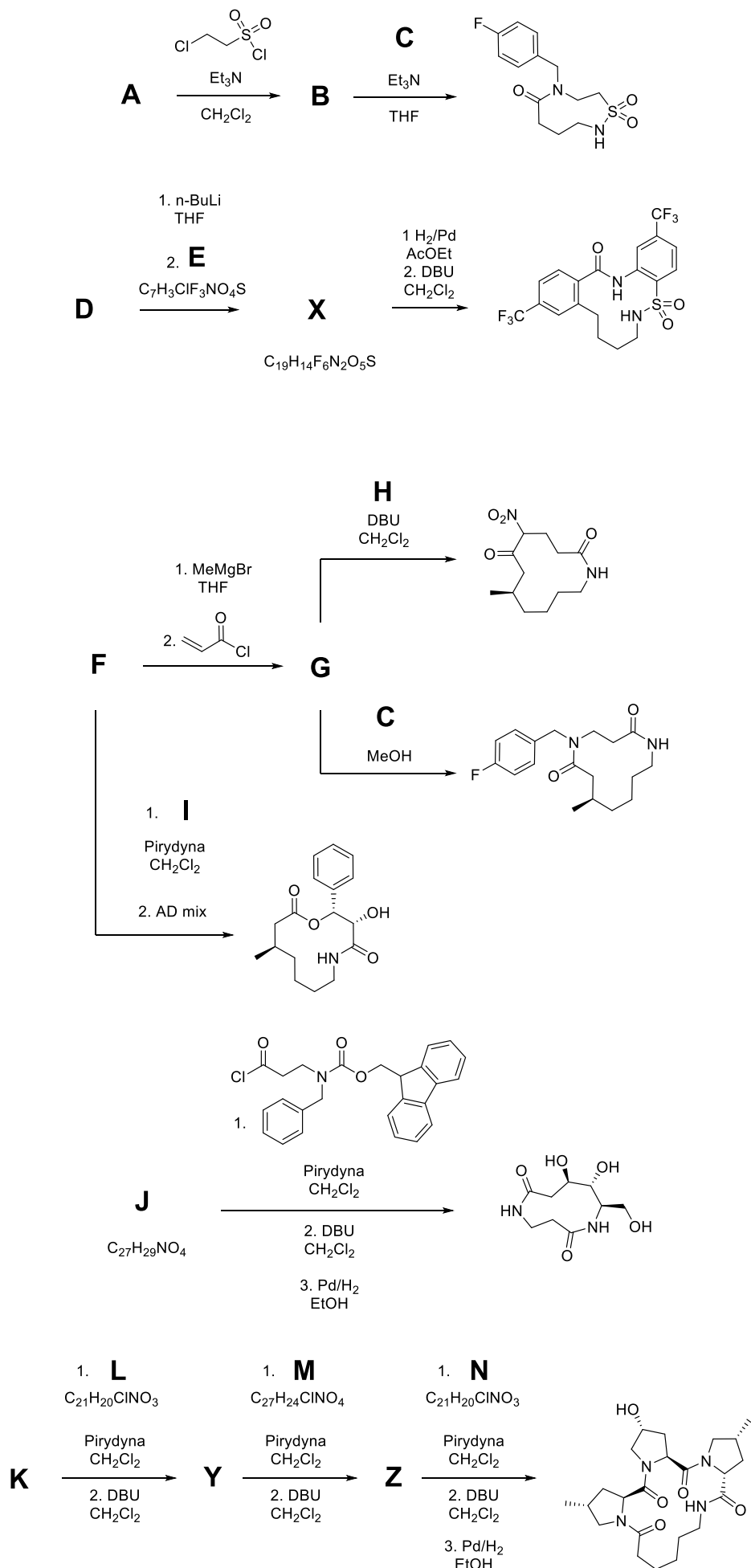
Schemat 1

W drugim podejściu grupa nukleofilowa może być wprowadzona do fragmentu łańcuchowego w oddzielnej reakcji (Schemat 2) a dalsze etapy prowadzące do powstania związku makrocyklicznego przebiegają spontanicznie w środowisku reakcji.

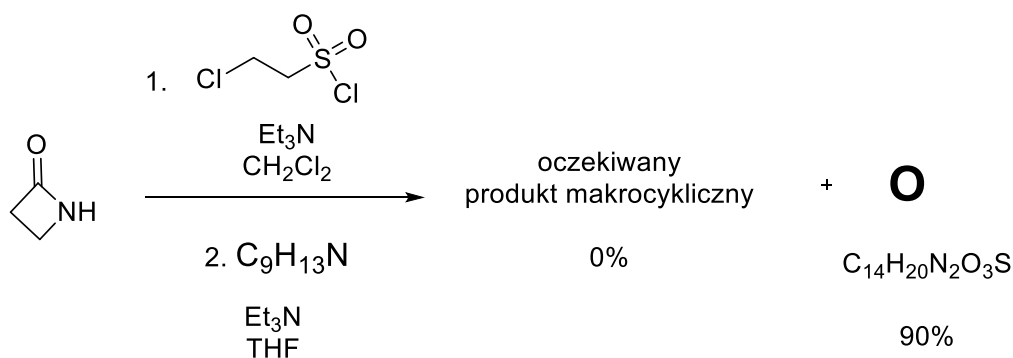
Schemat 2

Tego typu sekwencje reakcji można stosować do syntezy makrocyklicznych laktamów o bardzo złożonych strukturach (Schemat 3).

Schemat 3

W zależności od struktury substratów oraz warunków prowadzenia reakcji możliwe jest, że oczekiwany produkt nie powstaje, a w mieszaninie poreakcyjnej znajduje się inny związek powstały na drodze reakcji ubocznych. Przykład takiej sytuacji przedstawiono na Schemacie 4.

Schemat 4

Informacje dodatkowe:

Związek **B** nie zawiera atomu chlorowca.

Związek **E** ma stechiometrię $\text{C}_7\text{H}_3\text{ClF}_3\text{NO}_4\text{S}$.

Związki **L**, **M** i **N** w przedstawionych warunkach reakcji nie racemizują.

DBU - 1,8-Diazabicyklo[5.4.0]undek-7-en, silna, nienukleofilowa zasada

AD mix – odczynnik będący mieszaniną soli osmu, chiralnych ligandów, utleniacza i zasady. AD mix służy do asymetrycznego 1,2 dihydroksylowania wiązań podwójnych.

W reakcji wodorolizy wobec katalizatora palladowego usuwane są grupy benzyłowe z azotu i tlenu lub redukowana jest aromatyczna grupa nitrowa.

W widmie ^1H NMR związku **O** zarejestrowanym w chloroformie występują następujące sygnały:

7.79 (t, $J = 9.0$ Hz, 1H), 7.26 – 7.23 (m, 2H), 7.20 (t, $J = 11.0$ Hz, 1H), 7.13-7.10 (m, 2H), 6.45 (dd, $J = 16.8, 10.1$, 1H), 6.11 (dd, $J = 16.8, 2.0$ Hz, 1H), 6.01 (dd, $J = 10.1, 2.0$ Hz, 1H), 4.39 (d, $J = 9.0, 2\text{H}$), 3.00 (dt, $J = 11.0, 7.6$ Hz, 2H), 2.66 (q, $J = 5.1, 2\text{H}$), 2.57 (t, $J = 7.6$ Hz, 2H), 1.22 (t, $J = 5.1$ Hz, 3H).

Multiplety w zakresach 7.26 – 7.23 i 7.13–7.10 kształtem przypominają dublety o tej samej stałej sprzężenia.

Polecenia:

a. (40 m.) Narysuj struktury związków **A-O**.

W strukturach **F**, **G**, **J**, **L**, **M**, **N** uwzględnij poprawną stereochemię.

A, B, C, D, E, F, G, H, I, K – $10 \times 2\text{m}$; **J, L, M, N** – $4 \times 3\text{m}$; **O** – 8m